

Інформація щодо вступу до першого класу

Перелік необхідних документів:

- Копія свідоцтва про народження.
- Заява встановленого зразка.
- Медична картка дитини (з обов'язковою відміткою про проходження медичного огляду та висновком педіатра, що дозволяє відвідувати заклад освіти).

З яким "багажем" повинна йти дитина до школи?

Заповігі першокласника

1. Працюй завжди із задоволенням.
2. Радій успіхам товаришів.
3. Допомагай товаришам, якщо трапилося лихо.
4. Не ображайся без причини.
5. Кличуть гратися — іди, не кличуть — запитай дозволу гратися разом.
Це не соромно.

6. Нікого не дражни, нічого не випрошуй.
7. Ділisia із другом тим, що в тебе є.
8. Не ябедничай і ні на кого не зводь наклепів.
9. Не бийся.
10. Частіше говори: "Давай дружити", "Давай гратися", "Давай зробимо" разом".

11. Стався до інших так, як хочеш, щоб ставилися до тебе.

посидючість, дрібну моторику і логіку. У що грати?

Та в що завгодно! Загадувати і відгадувати загадки, рухатися до перемоги в улюблених настільних іграх - "бродилка" або напружувати свій розум, із захопленням збираючи логічні пазли.

Кожен сучасний батько знає, що малюк має бути готовий до школи, і чим раніше почнеться ця підготовка, тим успішніше дитина буде не тільки в школі, але і в житті. «Після трьох уже пізно» - девіз прихильників раннього розвитку. Вони абсолютно

Що йому дійсно потрібно знати і вміти, щоб бути успішним і не зазнавати труднощів у навчанні?

Практично на всіх мовах світу вік від 3 до 7 років вважається дошкільною. Це вік формування навичок, необхідних для систематичного навчання.

Школа - важливий етап в житті кожної дитини, шкільна успішність проектується на подальше життя, тому батькам хочеться, щоб дитина йшла до школи досить підготовленим. Що потрібно знати майбутньому першокласнику, і як повинен він себе вести?

Чому і як ми вчимо малюків?

Існує ціла індустрія по підготовці дітей до школи. Практично з самого народження іграшки малюка починають ділитися на розважальні та розвивальні. Саме граючи, дитина оптимально розвиває якості, які допоможуть їй у школі: увагу, концентрацію, пам'ять, кмітливість,

впевнені: чим раніше почнеться інтелектуальний розвиток, тим простіше буде дитині адаптуватися в шкільному житті. Книга - головне джерело знань, тому розвиваюча книжка - основний супутник будь-якої дитини від коляски до 1 вересня.

Прописи, букварі, збірки вправ, тести на логіку давно перестали бути атрибутами шкільного життя і повним складом перейшли в життя сучасного дошкільника. За статистикою, 80% дитячих книжок, надрукованих в Україні, присвячені саме підготовці до школи. Попит народжує пропозицію. Займатися важливою справою підготовки дитини до школи повинен тільки фахівець. У кожному районі будь-якого міста є не менш десятка шкіл для дошкільнят. Там постійний ажіотаж.

Маленькі діти вчаться читати і рахувати, заповнюють прописи і гризуть граніт науки молочними зубами, щоб сісти до шкільної парті готовими до всього. Починати заняття з підготовки до школи треба не пізніше 4 років. Створюється враження, що посадити дитину за парту, щоб продовжити шкільне дитинство на 2-3 роки, - головне завдання батьків. І ось, нарешті, починається школа. А з нею і шкільні проблеми, звинувачують у яких за звичкою стала вже рідною за ці 7 років підготовку - недостатність академічних знань і погану техніку читання ...

А адже шкільна успішність визначається не кількістю написаних до 1 вересня палиць і не швидкістю читання книг. В основі успішного шкільного навчання лежить готовність дитини відзначати і приймати світ, комфортно і вільно відчувати в цьому світі себе. Це так просто і так складно одночасно.

До уваги батьків майбутніх першокласників! Поради батькам майбутніх першокласників.

1. Радійте Вашій дитині!

2. Розмовляйте з дитиною спокійним голосом. Для дитини Ви - зразок мовлення, адже вона вчиться мови, наслідуючи, слухаючи, спостерігаючи. Ваша дитина буде говорити так, як Ви. Малюк успішніше засвоює мову тоді, коли дорослі слухають його, спілкуються, розмовляють. Виявляйте готовність слухати. Якщо роль слухача Вас втомлює, якщо Ви поспішаєте, не забувайте: терпіння, виявлене в дошкільний період, суттєво полегшить ваші проблеми в майбутньому.

3. Щодня читайте дитині. Розучуйте скромовки, чистомовки.

4. Приділяйте дитині якомога більше часу. Саме в дошкільні роки закладаються основи впевненості в собі та успішного спілкування поза сім'єю. Від рівня раннього мовленнєвого розвитку залежатиме подальший процес росту дитини в школі.

5. Не забувайте, що мова та мовлення краще розвиваються в атмосфері спокою, безпеки та любові.

6. У кожної дитини свій темперамент, свої потреби, інтереси. Поважайте її неповторність.

7. Розвивайте основні лінії дошкільного дитинства - вміння слухати, бачити, відчувати.

8. Допомагайте дитині розвивати дрібну моторику м'язів руки, аби їй було легше опановувати письмо. Для цього необхідно вчи-ти малюка вирізати, малювати, зафарбовувати, будувати, складати невеликі за розміром деталі, зображення. Навчіть дитину зав'язувати та розв'язувати вузлики.

9. Забезпечуйте можливості та умови для повноцінної гри. Гра - це провідна діяльність дошкільника. Л.С. Виготський відзначав: «Чим краще дитина грається, тим краще вона підготовлена до навчання у школі».

10. Допомагайте дитині осiąгнути склад числа. Немає необхідності, щоб вона механічно лічила до 100 і більше. Нехай рахує до 10-20, але особливо важливо розуміти і знати, з яких чисел складається 5 , а з яких - 7 тощо. Це є основою понятійного мислення, розуміння основ математики, а не механічного запам'ятовування.

11. Працюйте над розвитком пам'яті малюка, його уваги, мислення. Для цього пропонується багато ігор, головоломок, задач у малюнках, лабіринтів тощо в різних періодичних та інших виданнях.

12. Запровадьте в сім'ї єдиний режим і дотримуйтесь його виконання (обов'язково всі члени родини).

13. Дитина повинна мати певне доручення і відповідати за його виконання.

14. Необхідною умовою емоційно-вольового розвитку малюка є спільність вимог до нього з боку всіх членів родини.

Рекомендації психолога для батьків першокласників.

• Підтримайте в дитині його прагнення стати школярем Ваша щира зацікавленість в його шкільних справах і турбота, серйозне відношення до його перших досягнень і можливих труднощів допоможуть першокласникові підтвердити значущість його нового становища.

• Обговоріть з дитиною ті правила і норми, з якими вона зустрінеться в школі. Поясніть їх необхідність.

• Ваша дитина прийшла в школу, щоб вчитися, у неї може щось не відразу виходити, це природно. Дитина має право на помилку.

• Складіть разом з дитиною розпорядок дня, стежте за його дотриманням. Не пропускайте труднощі, можливі у неї на початковому етапі оволодіння учебовими навиками. Якщо у першокласника, наприклад, є логопедичні проблеми, намагайтесь впоратися з ними на першому році навчання.

• Підтримаєте дитину в його бажанні добитися успіху. У кожній роботі обов'язково знайдіть, за що можна його похвалити.

• Пам'ятаєте, що похвала і емоційна підтримка («Молодець!», «Ти так добре впорався!») здатні помітно підвищити інтелектуальні досягнення дитини.

• Якщо вас щось непокоїть в поведінці дитини, його учебових справах, не соромтеся звертатися за порадою і консультацією до вчителя або шкільного психолога.

• Зі вступом до школи в житті вашої дитини з'явиться людина більш авторитетна, ніж ви. Це - вчитель. Поважайте думку дитини про свого педагога.

Пам'ятка батькам першокласника.

1. Підтримайте в дитині його прагнення стати школярем. Ваша щира зацікавленість в його шкільних справах і турбота, серйозне відношення до його перших досягнень і можливих труднощів допоможуть першокласникові підтвердити значущість його нового положення і діяльності.

2. Обговоріть з дитиною ті правила і норми, з якими він зустрівся в школі. Поясніть їх необхідність і доцільність.

3. Ваш малюк прийшов у школу, щоб вчитися. Коли людина вчиться, у нього може щось не відразу виходити, це природно. Дитина має право на помилку.

4. Складіть разом з першокласником розпорядок дня, стежте за його дотриманням.

5. Не пропускайте труднощів, які можуть виникнути у дитини на початковому етапі навчання в школі. Якщо у першокласника, наприклад, є логопедичні проблеми, постараїтесь впоратися з ними на першому році навчання.

6. Підтримайте першокласника в його бажанні добитися успіху. У кожній роботі обов'язково знайдіть, за що можна було б його похвалити. Пам'ятайте, що похвала та емоційна підтримка ("Молодець!", "Ти так добре впорався!") здатні помітно підвищити інтелектуальні досягнення.

7. Якщо вас щось турбує в поведінці дитини, його учбових справах, не соромтеся звертатися за порадою і консультацією до вчителя або шкільного психолога.

8. Зі вступом до школи в житті вашого малюка з'явилася людина авторитетніша, ніж ви. Це вчитель. Поважайте думку першокласника про свого педагога.

9. Навчання - це нелегка і відповідальна праця. Вступ до школи істотно міняє життя дитини, але не повинно позбавляти її різноманіття, радості, гри. У першокласника повинно залишатися досить часу для ігрових занять.

Поради батькам щодо зняття психологічного напруження у дітей.

У "шкільному" житті першокласники стикаються з труднощами, невдачами, незаслуженими звинуваченнями, образами, допускають помилки, потрапляють в конфлікти, відчуваючи невпевненість. Найбільш доцільними для зняття психологічного напруження учнів молодшого шкільного віку (як вважає В.І.Шахненко) є дихальна гімнастика, фізичні навантаження, домашній затишок, спілкування з четвероногим другом, живопис, художнє слово, театр, позитивні емоції, музика та спілкування з природою. Батькам доцільно знати способи зняття психічного напруження в дітей.

Фізичні навантаження Найкращим способом зняття нервового напруження є фізичні навантаження - фізична культура та фізична праця. Якщо в дитині поганий настрій, їй необхідно грatisя на свіжому повітрі в рухливі ігри, спортивні ігри - футбол, волейбол, теніс. Домашній затишок, спілкування з четвероногим другом. Дитина повинна знати, що коли їй дуже важко, її образили, треба йти додому.

Домашній затишок, добре і лагідне слово рідних допоможуть їй. Вчені вважають, що кішка та собака знімають стресовий стан, заспокоюють нервову систему. Живопис Живопис своїм розмаїттям кольорів, грою світла й тіні створює особливу музику картини. Так вважав французький художник Е.Делакруа. А російський вчений Ф.Шмідт писав, що колір сам по собі, незалежно від предмета, якому він властивий, спрямовує на глядача певний психофізіологічний вплив.

З давніх-давен відомо, що усмішка, жарт, гумор знімають психічне напруження. Ю.Нікулін писав: "Я твердо вірю: сміх зміцнює здоров'я і подовжує життя". Почитайте з дитиною гуморески, відвідайте цирк. Музика Людям здавна відомо про цілющі властивості музики. Російський невропатолог і психіатр В.М. Бехтерев довів, що в дитячому віці нормальному, здоровому розвиткові організму сприяють ніжні колискові пісні, спокійна музика. Спілкування з природою Природа заспокоює нервову систему, робить людину добришою. Отже, якщо в дитини поганий настрій - відпочиньте з нею серед природи.

Гра - явище феноменальне, вона притаманна всім дітям без винятку. Особливу значущість гра має для першокласників, оскільки це та діяльність, без якої дитина шести років не може нормально жити і розвиватись. У навчальному процесі через його регламентованість не завжди є можливість забезпечити умови, необхідні для розгортання справжньої гри: ініціатива, добровільність, спонтанність, необмежене мовне спілкування.

Тому доцільно батькам учнів першого класу подбати про те, щоб діти достатньо гралися у вільний від шкільних занять час. Причому, чим більший вибір ігор, тим легше розкрити індивідуальні можливості й обдарування кожної дитини, створити оптимальні умови для її повноцінного розвитку.

Творчо, оригінально наслідуючи дорослих, дітей, поведінку уявних персонажів, їх ставлення до оточення, дитина засвоює моральні норми, на чуттевому рівні прилучається до культури середовища, що її оточує. Другий фактор, яким зумовлюється виховний вплив творчих ігор - реальні міжособистісні стосунки дітей у процесі гри. Вони мають величезне значення для подальшого розвитку особистості, засвоєння норм поведінки в дитячому середовищі.

Поради батькам щодо підтримки дитини в період адаптації до школи.

Безумовно, найкращим профілактичним засобом збереження психічного здоров'я в період адаптації до школи є добре ставлення батьків до дітей, розуміння їхнього внутрішнього світу, проблем, переживань. Відомо, що не існує готових рецептів та моделей виховання, які можна просто взяти і без змін "приклади" до своєї дитини. Але не дивлячись на це, можна дати деякі рекомендації з полегшення процесу адаптації дітей до школи:- повірте в унікальність та неповторність власної дитини, в те що Ваша дитина - єдина у своєму роді, несхожа на жодну сусідську дитину і не є точною копією Вас самих.

Тому не варто вимагати від дитини реалізації заданої Вами життєвої програми і досягнення поставленої Вами мети. Надайте право їй прожити життя самій. Дозвольте дитині бути самою собою, з своїми недоліками, слабостями та достоїнствами. Приймайте її такою, якою вона є.

Спирайтесь на сильні сторони дитини. Не соромтесь демонструвати дитині свою любов, дайте її зрозуміти, що будете її любити за будь-яких обставин. Не бійтесь "залюбити" свою дитину, беріть її на коліна, дивіться їй в очі, обіймайте та цілуйте коли, вона того бажає. В якості виховного впливу використовуйте частіше ласку та заохочення, ніж покарання та осудження. Намагайтесь, щоб Ваша любов не перетворилася на вседозволеність та бездоглядність.

Встановіть чіткі межі та заборони (бажано, щоб їх було небагато - лише самі основні на Ваш погляд) і дозвольте дитині вільно діяти в цих межах. Суворо дотримуйтесь встановлених заборон і дозволів.- не поспішайте звертатись до покарань. Намагайтесь впливати на дитину проханнями - це самий ефективний

спосіб давати їй інструкції. У випадку непокори, батькам необхідно переконатись, що прохання відповідає віку і можливостям дитини.

Лише в цьому випадку можливо використовувати прямі інструкції, накази, що достатньо ефективно, якщо дитина звикла реагувати на ввічливі прохання батьків. І лише тоді, коли дитина демонструє відкриту непокору, батьки можуть думати про покарання. Немає потреби нагадувати, що покарання повинно відповідати вчинку, дитина має розуміти за що її покарали.

Батьки самі вибирають міру покарання, але важливо зазначити, що фізичне покарання - тяжка за своїми наслідками каральна міра.

Пам'ятайте:

* Покарання - це моральний замах на здоров'я: фізичне і психічне.

* Покарання не повинно бути за рахунок любові. Не залишайте дитину без заслуженої похвали і нагороди. Ніколи не відбирайте подарованого вами чи кимось іншим.

* Краще не карати, ніж карати із запізненням. Запізнілі покарання нагадують дитині про минуле, не дають змоги стати іншою.

* Покараний - значить вибачений. Інцидент вичерпано - сторінка перегорнута. Наче нічого й не трапилось. Про старі гріхи ні слова. Не заважайте починати життя спочатку!

* Хоч би що там трапилось, хоч би якою була провина, покарання не повинно сприйматися дитиною як перевага вашої сили над її слабкістю, як приниження.

* Дитина не повинна боятися покарання. Найвразливіше для неї - ваше засмучення.

* Не забувайте, що ключ до серця дитини лежить через гру. Саме в процесі гри Ви зможете передати їй необхідні навички, знання, поняття про життєві правила та цінності, навчите краще розуміти один одного.

* Частіше розмовляйте з дитиною, пояснюйте їй незрозумілі явища, ситуації, суть заборон та обмежень. Допоможіть дитині навчитись вербально висловлювати свої бажання, почуття та переживання, інтерпретувати свою поведінку та поведінку інших людей. Прийнята в деяких родинах система залякування дітей, безумовно, заслуговує осудження, бо стає джерелом виникнення особливого способу самозбереження - неправдивості та нещирості. Тяжкі переживання особливо негативно впливають на формування таланту, особистості дитини, легко призводять до психостенічних реакцій, імпульсивних дій та афектів. Існує термін "шкільна фобія", тобто страх у деяких дітей перед відвідуванням школи. Насправді часто йдеться не стільки про школу, скільки про побоювання дитини йти з дому, розлучатися з батьками. Якщо дитина дуже хвороблива, то, як правило, вона перебуває в умовах гіперопіки з боку батьків. Іноді зустрічаються батьки, котрі самі побоюються школи і побіжно навіють це побоювання своїм дітям, або драматизують проблеми початку навчання. Вони намагаються виконувати замість дітей їхні домашні завдання, контролюють кожну написану дитиною літеру і тим самим створюють у неї "навчальну фобію". Як результат - у дітей виникають, невпевненість у своїх силах, сумніви щодо своїх знань, виробляється звичка сподіватися на допомогу в найпростішій ситуації.

Дуже важливо піклуватись про те, щоб створити дитині ситуацію з гарантованим успіхом. Можливо, це буде вимагати від батьків деякої зміни вимог до дитини, але справа того варта. Потрібно чітко усвідомлювати, що успіх породжує успіх і

посилює впевненість у своїх силах як у дитини, так і в батьків. Лікарі-педіатри сьогодні відмічають різке зростання у дітей таких захворювань, які раніше були властиві тільки дорослим, що постійно знаходяться у стресових ситуаціях.

Для сучасної дитини стресовою ситуацією стає все те, що є буденним життям для дорослого, який не може або не бажає створювати спеціального режиму для ще незмінілого організму. Сучасна література і практичний досвід психологів вказує на велику кількість випадків, коли погіршення і психічного, і фізичного здоров'я дитини пов'язано тільки з тим, що дорослі водять дитину з собою по місцях масового скручення людей.

Деякі батьки не помічають різниці між собою і дитиною (забиваючи про те, що дитина - це не маленька копія дорослої людини, а маленька людина, яка живе і розвивається у своєму світі і вимірі, за власними законами), придушуєши її зливою інформації, непосильними для неї емоційними навантаженнями, характерними для їх спілкування. Все це не минає безслідно, і в дітей з'являються такі "дорослі" захворювання, як безсоння, виразка, коліт, мігрень.

Якщо в родині негаразди і дитина постійно знаходиться в сфері спілкування батьків, тобто активно залишається як активний співучасник у їх сварках і з'ясуваннях, то, можливо, ніхто не здивується, коли у дитини з'являться невротичні симптоми та інші порушення психічного і фізичного розвитку, які будуть блокувати розвиток у дитини її таланту. Коли дитина йде до школи, різко змінюється її спосіб життя. І якщо дитина не готова до цієї зміни, то школа для неї перетворюється на пекло і дитина поступово набирає стільки негативних відчуттів, що навіть відмовляється йти до навчального закладу.

ДЕСЯТЬ ЗАПОВІДЕЙ ДЛЯ БАТЬКІВ МАЙБУТНЬОГО ПЕРШОКЛАСНИКА

- Починайте "забувати" про те, що ваша дитина маленька. Давайте їй посильну роботу вдома, визначте коло її обов'язків. Зробіть це м'яко: "який ти в нас уже великий, ми навіть можемо довірити тобі помити посуд".

- Визначте загальні інтереси. Це можуть бути як пізнавальні інтереси (улюблені мультфільми, казки, ігри), так і життєві (обговорення сімейних проблем).

- Залучайте дитину до економічних проблем родини. Поступово привчайте порівнювати ціни, орієнтуватися в сімейному бюджеті (наприклад, дайте гроші на хліб і на морозиво, коментуючи суму на той і на інший продукт).

- Не лайте, а тим більше - не ображайте дитини в присутності сторонніх. Поважайте почуття й думки дитини. На скарги з боку навколоїшніх, навіть учителя або вихователя, відповідайте: "Спасибі, ми обов'язково поговоримо на цю тему".

- Навчіть дитину ділитися своїми проблемами. Обговорюйте з нею конфліктні ситуації, що виникли з однолітками і дорослими. Щиро цікавтесь її думкою, тільки так ви зможете сформувати в неї правильну життєву позицію.

- Постійно говоріть з дитиною. Розвиток мовлення - запорука гарного навчання. Були в театрі (цирку, кіно) - нехай розповість, що більше всього подобалося. Слухайте уважно, ставте запитання, щоб дитина почувала, що це вам цікаво.

- Відповідайте на кожне запитання дитини. Тільки в цьому випадку її пізнавальний інтерес ніколи не вгасне.

- Постарайтесь хоч іноді дивитися на світ очима вашої дитини. Бачити світ очима іншого - основа для взаєморозуміння.
- Частіше хваліть вашу дитину. На скарги про те, що щось не виходить, відповідайте: "Вийде обов'язково, тільки потрібно ще раз спробувати". Формуйте високий рівень домагань. І самі вірте, що ваша дитина може все, потрібно тільки допомогти. Хваліть словом, усмішкою, ласкою й ніжністю.

• Не будьте ваші взаємини з дитиною на заборонах. Погодьтесь, що вони не завжди розумні. Завжди пояснюйте причини ваших вимог, якщо можливо, запропонуйте альтернативу.

Повага до дитини зараз - фундамент шанобливого ставлення до вас тепер і в майбутньому. Пам'ятка батькам майбутніх першокласників Проблема підготовки дітей до школи, мабуть, одна з найактуальніших на сьогоднішній день.

В допомогу батькам відкриваються розвиваючі студії, в багатьох школах почали практикуватися дошкільні групи, в яку дітвору різносторонньо готують до вступу до нової смуги життя. І це правильно.

Як відомо, адаптуватися на новому місці не легко. Деколи, навіть ми - дорослі, незатишно відчуваємо себе при зміні роботи. А уявіть, якого маленькому чоловічкові раптом опинитися далеко від мами, в незнайомій обстановці і серед чужих людей? А тому до такого моменту, як вступ до школи, потрібно підготуватися заздалегідь і ретельно. Так, швидше пристосовується до нового ритму життя дітвора, що ходила в дитячий сад. Для них вже стало звичним вставати вранці в певний час, і жити в колективі. Домашнім малятам звикнути до школи набагато складніше.

Тому, поважно не упустити час, і хоч би один - двічі в тиждень протягом літа, якщо раніше не вийшло, відвідувати з дитям розвиваючі заняття. Які заняття потрібні саме вам? Це легко перевірити. Більшість сучасних шкіл зараховують учнів по тестовій системі. Подібні тести здійснює педагогічна комісія, яка спілкується зі всіма дітьми шести і семирічного віку, незалежно від того, відвідували вони дошкільна освітня установа чи ні.

За результатами відповідей дітей шестирічного віку комісія дає рекомендацію про доцільність надходження дитяти в школу або про педагогічну допомогу дітям, які цього потребують. Подібні тести, можна провести і в домашніх умовах. Тести на фізичну готовність: Як свідчить народна мудрість "В здоровому телі - здоровий дух". І це дійсно так. Навчання в школі зажадає від маляти колосальних фізичних витрат: рано вставати, проводити по п'ять-шість годинників за партою, уважно слухаючи вчителя.

Додайте до цього задушливе повітря в приміщені і відсутність денного сну, виконання домашніх завдань і відвідини секцій і кружків. Наприкінці дня, навіть активне дитя падатиме від втоми. А зараз давайте все це множитимемо на п'ять або шість, залежно від п'яти, або шестиденної освіти. Виходячи з цього, здоров'я вашого дитяти повинне по можливості наблизатися до відмітки "відмінно".

Адже не випадково, ледве зачавши вчитися, багато дітвори зачинають скаржитися на частий головний біль або дуже багато і довго хворіють. А як важко деяким займатися на уроках фізкультури? Щоб перевірити фізичну підготовку вашого дошколенка проведіть наступні тести, звернувши увагу на час їх виконання: * біг 30 метрів - за 7 - 7,5 секунд * стрибок в довжину з місця - 100 див. * стрибок в довжину з розгону - 180 див. * метання м'яча - 2, 5 - 3 м. Відмінною

підготовкою фізичної форми стануть заняття в басейні, настільним тенісом, і будь-які спортивні ігри на свіжому повітрі.

Поступово привчайте вашого дитяти робити вранці хоч невелику зарядку. А як він мислить? Мислення людини багатогранне. Але, проте, існують методики, що дозволяють визначити рівень розвитку, як окремих розумових операцій (класифікації, групи), так і характеристик словарного запасу, рівня розвитку мови.

Спершу проведіть тест на попереднє враження про рівень розвитку малюти. Він розрахований на дітей шести - шести з половиною років. Неквапливо ставте дитяті питання і чекайте відповіді на них, наприклад: 1 Яка тварина більша, кінь або собака? Вранці ми снідаємо, а опівдні... 1 Вдень ясно, а вночі... 1 Небо блакитне, а трава... 1 Черешні, груші, сливи, яблука - це що? І так далі в тому ж дусі. Кожну правильну відповідь позначайте знаком "+", неправильний "-".

Ідеальний варіант, якщо плюсів опиниться не менше 80% від спільної кількості питань. Менше 20 % - низький рівень, 10% - дуже низький. Наступний етап - порівняння. Для дитяти дуже важко знайти схожість два і більш за предмети. Учите його порівнювати предмети формою, по величині, за кольором, за базовим поняттям, по функціональному призначенню.

З цією метою можна пограти в гру "Що спільного?" Попросіть сина або дочку пояснити, чим схожі:

- * ромашка і кульбаба;
- * ножиці і молоток;
- * троянда і гвоздика ;
- * яблуко і груша;
- * вуха і очі;
- * м'ячик і кавун;

Ще Її мета зрозуміти чи є у дитяти уміння знаходити підставу для угрупування. Або навчити цьому. Як грати? Хай дитя розгледить, запропоновані йому картинки і постарається знайти якомога більше груп. Наприклад: Туфлі, чоботи - взуття; торт, яблуко - їда; кішка, кінь - домашні тварини; На пам'ять? Не скаржуся! Більшість інформації маленький учень отримує через зоровий або слуховий канал. Якщо у дитяти краще розвинена зорова пам'ять, значить, йому легко буде запам'ятати матеріал, який представлений у вигляді картинок і наочних посібників. Якщо краще розвинена пам'ять слухова, то, заучуючи учебовий матеріал, йому необхідно промовляти, читати вголос.

Батьки краще за всіх знають свого дитяти, вони вивчають його з перших днів існування і можуть разом з ним знаходити найбільш сприятливі способи виховання.